

Nacionalisme i política social

LLUÍS BADIA
Advocat

En la campanya electoral en portes, em sembla fonamental no solament parlar del tema identitari sinó també posar en debat tot el que a la política social i la seva implementació de futur, en un marc general, on es pot tenir la temptació de relegar el que afecta la gent des d'un punt de supervivència a un segon terme.

És inapel·lable la greu situació que comporta per Catalunya el reguitzell d'incompliments dels governs de torn al capdavant de l'Estat, concretades en infraestructures paralizades o pendents d'executar, despeses no liquidades al govern de Catalunya, o altres actuacions que posen de manifest l'absolut menyspreu per la legalitat, que tant defensen, contemplada en el vigent Estatut; ara bé, no seria aconsellable fonamentar un discurs electoral exclusivament en els greuges i amb la necessitat del país de disposar d'una capacitat de decidir indiscutible ja que no es pot oblidar la gran quantitat de persones que ho estan passant malament, o les

petites empreses i autònoms que ja no poden aportar «més» per fer viable la seva aposta empresarial; per tant, espero i desitjo que els programes electorals defineixin clarament el posicionament de cadascú en el tema nacional, però que també siguin solvents a l'hora de dissenyar la seva política social, tenint en compte les circumstàncies d'on som, deixant de costat una part del seu fonament ideològic per aplicar-se a una realitat objectiva que ens envolta.

Pel que fa a les opcions majoritàries, sempre ha estat una qüestió emblemàtica la preocupació per la gent, cas de CiU, amb el seu

És inapel·lable la greu situació que comporta per Catalunya el reguitzell d'incompliments

lema de «A Catalunya primer les persones», per no esmentar les altres opcions que també han trobat resposta a la demanda, més concretada a les necessitats primàries de la gent; per tant, crec prioritari saber trobar un equilibri imprescindible entre les «ofertes» de caire més nacional, sense oblidar oferir una fórmula de viabilitat econòmica futura que no comporti seguir amb el sofriment de tanta gent.

És evident que el marc que ens envolta,

amb una globalitat que ens condiona molt més del que puguem creure, i de la qual hem de ser conscients que no ens podem sortir, suposa la presa de determinades decisions que a vegades són difícils d'entendre i que comporten una confrontació social de tot tipus; per tant, a la hora de les propostes electorals serà necessari un esforç per fer entendre el perquè del que toca fer, i sobretot quines són les alternatives viables per modificar actuacions concretes, des del possibilisme, però no des de la utopia, dintre d'una discussió oberta i transparent on la demagògia ideològica quedi en un segon pla.

Desitjo que els programes defineixin el posicionament sobre el tema nacional

Segurament podrà existir una connivència entre determinades opcions polítiques a l'hora de defensar una forma de estructura d'estat català, però el que no existirà és una fórmula comuna de defensa, en present i futur, d'un disseny de model de benestar que sigui viable, ja que es produiran discrepàncies de tot nivell, que en tot cas hauran de ser debatudes en un campanya electoral que no pot deixar òrfena la ciutadania d'aquesta discussió fonamental.